

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5556/22
9.3.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Олге Арсовић и Весне Филиповић, чланова већа у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Татјана Савић Спасић, адвокат из Београда, ул.Јакова Галуса број 346, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јасна Стојановић, адвокат из Београда, ул.Адмирала Гепрата број 10/IV, ради утврђења, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 21190/10 од 6.6.2022.године, у седници већа одржаној дана 9.3.2023.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 21190/10 од 06.06.2022.године у ставу првом и трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 21190/10 од 06.06.2022.године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, те је утврђено да је иста по основу стицања у браку ванкњижни сувласник са уделом од 1/2 на непокретностима и то: веће зграде изграђене на парцелама ..., /... /... /... /... и /... КО ... са два улаза, обе спратности Пр+2+Пк у ... у ул.... број ... и то у улазу II веће зграде - стана број 1, стана број 1а, стана број 2, стана број 3, стана број 4, стана број 5 и локала бб у приземљу, и у улазу I веће зграде - стана број С.1, стана број С.2, стана број С.3, те мање зграде у ул.... у ..., изграђене на парцелама ..., /... /... /... /... КО ..., непосредно са леве стране веће зграде, и то стана број 1С, стана бб, на првом спрату лево, стана бб на првом спрату у средини и десно и локала бб у приземљу, те лимене гараже са оставом трапезоидног облика у основи на парцелама ... и ... КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи, те дозволи да се тужилца упише у јавне књиге када се за то стекну законски услови. Ставом другим изреке, тужба је повучена у делу којим је тражено да се утврди да је тужилца по основу стицања заједничке имовине у брачној заједници са туженим стекла право својине на 1/2 идеалног дела на путничким возилима и то аутомобилу марке "BMW",

регистарских ознака ..., BMW са приколицом, број шасије ..., те марке “Mercedes ТПР 290 TD”, регистарских ознака..., број шасије Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 1.030.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Против наведене пресуде у ставу првом и трећем изреке, тужени је благовремено изјавио жалбу из свих законских разлога.

Тужиља је дала одговор на жалбу са предлогом као у одговору.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде у смислу одредбе члана 372 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 125/04, 111/09), који се у овој парници примењује сходно одредби члана 506 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11...18/20), Апелациони суд је нашао да жалба није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд као друостепени, пази по службеној дужности. Апелациони суд налази да није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се изјављеном жалбом посебно указује, јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за правилно одлучивање, који нису у супротности са садржином изведених доказа у списима предмета, док је изрека пресуде јасна и не противречи разлозима исте датим у образложењу.

Неосновано се жалбеним наводима указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка, с обзиром да није донео решење којим је дозволио преиначење тужбе, које је тужилац учинио поднеском од 11.03.2022.године, а да је одлучио о захтеву који је постављен у преиначеној тужби. Ово, имајући у виду да се ради о релативно битној повреди одредаба парничног поступка која није била од утицаја на правилност и законитост одлуке, јер је поднеском од 11.03.2022.године, тужиља прецизирала захтев у односу на претходно постављени захтев од 11.10.2021.године, тако што је идентификовала станове на којима тражи утврђење права својине са 1/2 идеалних делова, те тражила утврђење права својине и на још једном стану и на гаражи, а сходно налазу и мишљењу судског вештака који је извршио идентификацију предметних непокретности на терену, при чему је одлучивање о захтеву постављеном у поднеску од 11.03.2022.године, било целисходно за коначно решење односа између парничних странака.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 10.02.1996.године, парничне странке су закључиле брак, који је трајао све до 19.09.2011.године када је исти пресудом Првог основног суда у Београду П2 1267/11 правноснажно разведен. Брачна заједница тужених трајала је до 2010.године. Током трајања брака рођено је двоје заједничке деце, ћерка ВВ 1996.године и син ГГ 2004.године. Током трајања брачне заједнице са туженим, тужиља је била у радном односу са прекидима почев од 18.06.1987.године до 31.10.2011.године и то код послодавца “...”... у трајању од укупно 8 месеци и 20 дана, ... у трајању од укупно 4 месеца и 4 дана, Предузећу ... у трајању од укупно 11 месеци и 29 дана, ... д.о.о. у трајању од укупно 11 месеци и ... д.о.о. у трајању од укупно 9

месеци. Тужила се поред вођења домаћинства током трајања брачне заједнице у периоду од 1999.године до 2004.године бавила прављењем свадбених торти од којих је зарађивала око 500 евра месечно. Тужени је био у радном односу пре закључења брака са тужиљом у Предузећу ... у стечају у периоду од 1987. до 1990.године у ... и ... и то на радном месту пословође изолатера. Године 1994. основао је Привредно друштво ..., који се бавило постављањем полиуретанске изолације, а исто је пословало до 2011.године. Током трајања брачне заједнице заједничким улагањем и радом тужила и тужени су стекли својину на кат.парц...., /... /... /... /... /..., /..., /... и ... КО ..., као и породичну зграду у ул.... у ..., сада ул.... Стамбена зграда на наведеним парцелама изграђена је 1998.године са укупном површином земљишта под зградом у износу од 145 м², од стране парничних странака, а која као таква више не постоји на лицу места већ је иста дограђена и надограђена. Потом су парничне странке на основу Уговора о купопродаји дана 06.04.2002.године закљученог између ДД у својству продавца и туженог у својству купца купили стан број ... у ул...., данас улица ... у ..., укупне површине 49 м². Куповина наведеног стана финансирана је из средстава тужиле стечених по основу поклона од тетке у износу од 5.000 CHF и њеног оца у износу од 15.000 DEM, док је остатак купопродајне цене финансиран из заједничке уштеђевине парничних странака и компензације коју је фирма туженог дала за стан. Наведени стан тужилац је продао 2012.године, без сазнања и дозволе тужиле. На терену постоји зграда спратности Пр+2+Пк изграђена на кат.парц...., /..., /..., /.../, .../, /... КО ..., зграда спратности Пр+1 изграђена са леве стране наведене веће зграде, на кат.парц.../..., /..., /..., /... и /... КО ... и гаража изграђена на парцелама кат.парц... и /... КО ..., све у ул.... у Зграда која је уписана у лист непокретности број ... КО ... као приземна породична стамбена зграда, која је изграђена око 1998.године са укупном површином земљишта под зградом у износу од 145 м², као таква више не постоји на лицу места, већ је иста дограђена и надограђена. У септембру 2009.године постојала је само зграда на парцелама ..., /..., /..., /... /..., и /... КО ... која се састојала од 5 станова и то стан број 1 на првом спрату, станови 2 и 3 на другом спрату и станови 4 и 5 у поткровљу и једног локала бб у приземљу. Парничне странке су живеле у стану број 1 у објекту који је био саграђен на парцелама ..., /... /... /... /... /... КО ... на првом спрату, док су локал у приземљу, као и два стана на другом спрату и два стана у поткровљу издавали и остваривали приходе од тога. Приликом изградње стамбене зграде тужила је кувала, док је тужени ангажовао мајсторе и радио све што је било потребно у вези изградње наведеног објекта и исте плаћао као и набављао материјал. Доградња зграде према улици уз десну бочну фасаду изведена је у периоду од 2016. до 2017.године и то дуж целе висине зграде то јест по свим етажама. У тренутку вештачења 2021.године у саставу улаза II веће зграде налази се стан број 1, на првом спрату, корисне површине 46 м² + тераса 5 м², стан број 1а, на првом спрату, корисне површине 40 м² + тераса 29 м², стан број 2 на другом спрату, корисне површине 40 м² + тераса 29 м², стан број 3 на другом спрату, површине 46 м² + тераса 5 м², стан број 4 у поткровљу, површине 40 м² + тераса 24 м², стан број 5 у поткровљу, површине 46 м² + тераса 5 м², и локал бб у приземљу, укупне површине 194 м², а чији део се налази и у суседном неукњиженом мањем објекту. У саставу улаза I веће зграде налази се стан број С.1 на првом спрату, површине 43 м² + тераса 5 м², стан С.2 на другом спрату, површине 43 м² + тераса 5 м², стан број С.3 у поткровљу, површине 43 м² + тераса 5 м². Укупна корисна површина посебних делова у згради изграђеној на парцелама..., /..., /..., /..., /... и /... КО ... износи 693 м². Изградња мање зграде у ул.... која се налази на кат.парц...., /..., /..., /..., ... непосредно са леве стране описане велике зграде, започета је

2009.године, а завршена 2014.године и није учртана у дигиталној копији плана, нити уписана у катастру непокретности. Овај објекат се састоји од једног локала и 3 стана, односно у истој згради налази се и мањи део локала бб из веће зграде и то стан број 1С у приземљу лево, површине 34 м², стан бб, на првом спрату лево, површине 28 м² + тераса 7 м², стан бб на првом спрату у средини и десно, површине 59 м², и локал бб у приземљу корисне површине 28м². Укупна корисна површина делова у згради изграђена на кат.парц..., /..., /..., /..., ... износи 156 м². Са леве стране мање зграде посматрано из улице ... 2016.године на кат.парц... и /... изграђена је лимена гаража са оставом трапезоидног облика у основи, спољашњих димензија 5,16x6,65x2,69x7,65, чија бруто површина износи 27 м². Тужени је као ванкњижни власник поднео захтев за легализацију објеката. Парничне странке су током трајања брачне заједнице стекле аутомобил марке “BMW”, регистарских ознака ..., путничко возило марке BMW са приколицом, те путничко возило марке “Mercedes T1P 290 TD”, рег.ознака ... Решењем Другог основног суда у Београду П 3869/17 од 10.04.2018.године, утврђено је да је тужени сметао тужиљу у последњем мирном и фактичком поседу непокретности дела стана број 1, на првом спрату зграде у ул..., сада ..., на тај начин што је неутврђеног датума у току месеца јула 2017.године, што је тужиља сазнала 01.08.2017.године противправно лишио тужиљу државине на делу стана на тај начин што је изменио структуру стана, срушио зид стана на коме су била улазна врата и скинуо иста у стану на месту где се налазио лук који је одвајао кухињу и дневну собу, озидвао зид који се протеже од пода до плафона, улазни ходник претворио у заједнички улазни део за 2 стана, те је обавезан да успостави пређашње стање државине предметног стана уз забрану да убудуће омета тужиљу у мирној државини предметног стана.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, а налазећи да предметне непокретности представљају заједничку имовину парничних странака које су оне стекле у току трајања брака, као и након престанка брака с обзиром да је доградња уз објекат који је постојао 2009.године, са његове леве и десне стране извршена након престанка брачне заједнице 2009.године, али од новчаних средстава који потичу од заједничке имовине парничних странака, те полазећи од законске претпоставке прописане одредбом члана 180 Породичног закона да су удели супружника у стицању имовине једнаки, те да током поступка сходно одредби члана 223 ЗПП, тужени није доказао да је његов удео у стицању заједничке имовине већи, то је применом члана 171 и 180 Породичног закона одлучио као у изреци пресуде.

Оваква одлука првостепеног суда је правилна и законита, због чега је другостепени суд прихвата.

Имајући у виду потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд закључио да предметне непокретности и то већа зграда изграђена на парцелама..., /.../..., /... /..., /... КО ... са два улаза и мања зграда изграђена на кат.парц..., /..., /..., /... и /... КО ... као и лимена гаража на кат.парц... и /... КО ..., представљају заједничку имовину парничних странака. Ово с обзиром да је део веће зграде који је 2009.године у свом саставу имао локал у приземљу, стан на првом спрату у коме су живеле парничне странке, два стана на другом спрату и два стана у поткровљу, стечен у току трајања брачне заједнице парничних странака, да је његова доградња са десне бочне фасаде гледано из правца ул..., извршена 2016. и 2017.године, када су дограђена још 3 стана, и доградња истог објекта са леве стране, који

представља на терену мањи објекат са три стана и локалом, извршена у периоду од 2009. до 2014.године, као и гаража која је изграђена 2016.године, финансирана средставима која представљају заједничку имовину парничних странака, будући да су та новчана средства остварена од издавања 2 стана на другом спрату и 2 стана у поткровљу објекта који је постојао на терену 2009.године, као и локала у приземљу тог објекта, те од продаје стана број ... у ул.... у..., а који је такође представљао заједничку имовину парничних странака, с обзиром да је стечен у току трајања њихове брачне заједнице, те новчаних средстава стечених продајом аутомобила које су супружници такође стекли у току грајања брачне заједнице.

Такође, првостепени суд је одлучујући о уделима у стицању заједничке имовине правилно пошао од законске претпоставке прописане одредбом члана 180 став 2 Породичног закона. Наиме, наведеном одредбом је прописано да се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, а ставом 3 истог члана, је прописано да већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини, те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине. Имајући у виду цитиране одредбе Породичног закона, произлази да супружник који сматра да је његов удео у стицању заједничке имовине већи од удела у стицању другог супружника, мора то и да докаже. У конкретној правној ствари, имајући у виду да постављеним тужбеним захтевом тужиља тражи утврђење права својине на уделу од 1/2 на спорним непокретностима које представљају заједничку имовину парничних странака, то је сходно наведеном на туженом био терет доказивања чињенице да је имао већи допринос у стицању заједничке имовине током трајања брачне заједнице од тужиље, односно да је удео тужиље у стицању заједничке имовине мањи од половине.

У наведеном смислу по налажењу другостепеног суда, правилно је првостепени суд закључио да тужени током поступка није доказао сходно одредби члана 223 ЗПП, да је његов допринос у стицању заједничке имовине био већи од доприноса у стицању исте тужиље. Ово, имајући у виду да су парничне странке током трајања брачне заједнице биле у радном односу и то тужиља повремено у периоду од 1987.године до 2011.године, да је у периоду од 1999.године до 2004.године остваривала приходе прављањем свадбених торти од којих је зарађивала месечно око 500 еура, да се старала о домаћинству и заједничкој деци, да је током изградње објеката помагала мајсторима у виду кувања, да је тужиља током трајања заједнице са туженим примила на поклон износ од 5.000 CHF од своје тетке и износ од 15.000 DEM од оца, који новац је искоришћен за куповину стана број ... у ул...., површине 49 м², који стан је након престанка брачне заједнице тужиље и туженог, исти продао без дозволе и сагласности тужиље 2012. године, да је тужени са друге стране био у радном односу пре заснивања брачне заједнице, да је 1994.године основао своје предузеће "...” које је пословало све до 2011.године, да је он плаћао мајсторе, обезбеђивао материјал и све у вези са изградњом објеката.

Жалбени наводи којима се указује на контрадикторности исказа тужиље с обзиром да је у свом првом исказу изјавила да је брак између парничних странака био функционалан до развода 2011.године, а потом да је брачна заједница парничних странака фактички престала 2010.године, без утицаја су на другачију одлуку суда,

имајући у виду да из утврђеног чињеничног стања произлази да је у септембру 2009.године, дакле, у време постојања брачне заједнице, постојао објекат у коме се налазило пет станова и један локал у приземљу, да је на том објекту доградња извршена са десне стране гледано из улице ..., 2016. и 2017.године, када су дограђена још 3 стана, као и доградња са леве стране тог објекта, а која представља мањи објекат извршена у периоду од 2009. до 2014.године, који се састоји од локала и 3 стана, финансирана средствима која представљају заједничку имовину парничних странака будући да потичу од издавања у закуп заједничке имовине, те продаје заједничке имовине и то стана у ул....у ... и путничких моторних возила, па чињеница да ли је заједница живота фактички престала 2010. или 2011.године, није од пресудног утицаја на правилност и законитост првостепене пресуде.

Неосновани су и без утицаја на другачију суда и жалбени наводи којима се указује да је првостепени суд прихватио наводе тужиље да је стан број ... у ул.... продат од стране туженог, без икаквих доказа о томе, имајући у виду да из исказа туженог несумњиво произлази да је исти стан тужени отуђио, те да исти више не представља имовину парничних странака.

Жалбени наводи којима се указује да је одлука првостепеног суда незаконита, с обзиром да предметни објекти нису уписани у катастар непокретности због чега су правно непостојећи, неосновани су и без утицаја на другачију одлуку суда, имајући у виду да право својине може постојати и бити утврђивано и на објектима који нису уписани у катастар непокретности, односно који нису легализовани, с обзиром да поступак легализације објекта није од утицаја на постојање права својине на истом, већ представља поступак којим се утврђује да ли одређени објекат испуњава грађевинско-техничке услове, односно прописе. Приликом оцене ових навода, другостепени суд је имао у виду и да је током поступка изведен доказ вештачењем од стране судског вештака грађевинске струке, који је на лицу места извршио идентификацију објекта, односно утврдио њихов положај, структуру и површину.

Наводи којима се указује да су поједини станови који су предмет тужбеног захтева у међувремену отуђени, на шта указује околност да је на сандучићима истакнуто презиме трећих лица која нису парничари, нису од утицаја на другачију одлуку суда, полазећи од одредбе чл. 204 ЗПП, да ако странка отуђи ствар или право о коме тече парница, то не спречава да се парница међу истим странкама доврши. Ово посебно имајући у виду да током првостепеног поступка на наведену околност отуђења предметних станова, нису предлагани и достављени докази.

Неосновани су и жалбени наводи којима се оспорава оцена доказа првостепеног суда и то исказа саслушаних сведока ЂЂ и ЕЕ, као и исказа туженог. Наиме, одредбом члана 8 ЗПП, прописано је да суд по свом уверењу одлучује које ће чињенице узети као доказане, а на основу савесне и бржљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног доказног поступка. Слободна оцена доказа подразумева да приликом њихове оцене и с тим у вези утврђивања чињеница које су од значаја за одлуку, суд узима у обзир све чињенице у процесној грађи коју има пред собом и формира своје уверење о доказаним, односно недоказаним чињеницама. У доказном поступку који је претходио доношењу побијане пресуде су саслушане парничне странке, као и сведоци. Правилна оцена исказа сведока, односно странака подразумева оцену њиховог држања пред судом, сагласност њихових исказа са

исказима осталих саслушаних лица и другим изведеним доказима, неспорним и опште познатим чињеницама, да ли сведок има непосредних или посредних сазнања о догађају о коме сведочи, као и оцену општег утиска који сведок, односно странка оставља на суд приликом давања исказа. У конкретном случају, првостепени суд је ценећи исказе наведених сведока и туженог као странке дао управо такву њихову анализу. Прецизније, првостепени суд је образложио које исказе и у ком делу је прихватио, наводећи притом разлоге због којих исказ туженог у одређеном делу није прихватио.

Приликом одлучивања, Апелациони суд у Београду је ценио и остале жалбене наводе и закључио да су без утицаја на законитост и правилност првостепене пресуде у ожалбеном делу, како у односу на утврђено чињенично стање, тако и на примењено материјално право у поступку доношења исте.

Како првостепена пресуда у ожалбеном делу није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка на које суд као другостепени пази по службеној дужности, нити оним повредама на које се посебно указује изјављеном жалбом, те како је заснована на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању и донета на основу правилне примене материјалног права, то је применом члана 375 ЗПП, та пресуда потврђена.

Потврђивањем одлуке о главној ствари, потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета сходно постигнутом успеху у поступку на основу чл. 149 ЗПП, правилном применом Адвокатске тарифе и тарифе Закона о судским таксама, применом члана 387 тачка 2 ЗПП.

Како тужени није успео са жалбом у другостепеном поступку, а да састав одговора на жалбу туженог који је дала тужила, није био неопходан ради вођења другостепеног поступка, то је, налазећи да странкама не припада право на накнаду трошкова другостепеног поступка, применом члана 161 став1 ЗПП, одлучено у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић